

- 1) w wysokości $\frac{1}{2}$ planowanej rocznej sumy dotacji, wynikającej z zatwierzonego planu gospodarczo-finansowego, w terminie 10 dni po upływie półrocza,
- 2) pozostałą sumę — do wysokości określonej planem — w terminie 10 dni po upływie roku gospodarczego.

§ 6. 1. Rozliczenia wynikowe przedsiębiorstw z tytułów, o których mowa w § 3, następują na podstawie rocznych sprawozdań finansowych — w terminie 5 dni od daty ich zatwierdzenia.

2. Zyski nieprawidłowe przedsiębiorstw, wynikające z zatwierdzonych rocznych sprawozdań finansowych, do wysokości zysku bilansowego podlegają przekazaniu w całości na rachunek funduszu rezerwowego jednostki rozliczającej. Przedsiębiorstwa, których sprawozdania finansowe wykazują straty, nie rozliczają się z tytułu zysku nieprawidłowego.

3. Przy rozliczeniu rocznym, od kwot podlegających pokryciu z funduszu rezerwowego lub przekazaniu na ten fundusz potrąca się sumy zaliczek z poszczególnych tytułów przekazanych lub otrzymanych w ciągu roku.

4. Przedsiębiorstwa i jednostki rozliczające obowiązane są sporządzać roczne rozliczenia na drukach urzędowego nakładu.

§ 7. Przepisy § 2—6 stosuje się również do zakładów wchodzących w skład przedsiębiorstw, a działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 8. Podstawę dokonywania przez bank wypłat na pokrycie wydatków związanych z działalnością zjednoczenia stanowi zatwierdzony przez Ministra Rolnictwa (przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej) plan finansowy zjednoczenia. Bank dokonuje wypłat z tytułu funduszu płać do wysokości ustalonej w planie.

§ 9. Oprócz rachunku środków na utrzymanie zjednoczenia zjednoczenie posiada w Banku Rolnym następujące rachunki:

- 1) rachunek środków funduszu rezerwowego,
- 2) rachunek środków funduszu inwestycyjnego zjednoczenia (w zjednoczeniach objętych planowaniem centralnym),
- 3) inne rachunki na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 10. 1. Akumulowanie środków na rachunku funduszu rezerwowego jednostki rozliczającej oraz wypłaty z tego funduszu regulują przepisy § 21—23 uchwały.

2. Pozostała część funduszu rezerwowego po pokryciu potrzeb określonych w § 22 uchwały podlega przekazaniu do budżetu w terminie 10 dni od daty zatwierdzenia zbiorczego sprawozdania finansowego.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwa przesyłają do jednostki rozliczającej rozliczenia roczne w terminie 5 dni od daty zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych.

2. Jednostki rozliczające sporządzają i przesyłają zbiorcze zestawienie rozliczeń, o których mowa w ust. 1, oraz rozliczenie z budżetem do wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych. Właściwym wydziałem finansowym dla jednostek rozliczających się z budżetem terenowym jest wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej siedziby jednostki rozliczającej, a dla jednostek rozliczających się z budżetem centralnym Wydział Finansowy Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy.

3. Rozliczenia, o których mowa w ust. 2, jednostki rozliczające przesyłają w terminie 10 dni od daty zatwierdzenia zbiorczych rocznych sprawozdań finansowych.

4. Wydziały finansowe przesyłają sprawdzone zbiorcze rozliczenia przedsiębiorstw z jednostką rozliczającą i jednostki rozliczającej z budżetem, po jednym egzemplarzu do Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Rolnictwa i Głównego Urzędu Statystycznego.

5. Rozliczenia zbiorcze, o których mowa w ust. 4, przesyła się w terminie 15 dni od daty zatwierdzenia zbiorczego rocznego sprawozdania finansowego jednostki rozliczającej.

§ 12. 1. Wydziały finansowe badają przebieg i sprawdzają prawidłowość rozliczeń jednostek rozliczających i przedsiębiorstw. W razie stwierdzenia nieprawidłowości w rozliczeniach wydziały finansowe obowiązane są sprostować rozliczenie, zawiadamiając o tym właściwe jednostki rozliczające.

2. W razie niedokonania przez przedsiębiorstwo lub jednostkę rozliczającą należnych wpłat na rzecz budżetu, przedsiębiorstwo lub jednostka rozliczająca obowiązane są przekazać w terminach ustalonych niniejszym zarządzeniem na rachunek dochodów właściwego budżetu w wydziale finansowym odsetki za zwłokę w wysokości określonej odrębnymi przepisami.

§ 13. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1964 r. w sprawie trybu rozliczeń państwowych gospodarstw rolnych z budżetem (Monitor Polski Nr 48, poz. 233),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 sierpnia 1964 r. w sprawie gospodarki finansowej pomocniczych gospodarstw rolnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa (Monitor Polski Nr 62, poz. 285).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia:

- 1) 1 kwietnia 1971 r. w stosunku do Zjednoczenia Państwowych Gospodarstw Rybackich i przedsiębiorstw w nim zgrupowanych,
- 2) 1 lipca 1971 r. w stosunku do pozostałych zjednoczeń i przedsiębiorstw.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

282

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 19 sierpnia 1971 r.

w sprawie budowy i utrzymywania studni publicznych w miastach zaopatrywanych w wodę z urządzeń wodociągowych.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o zaopatrzeniu ludności w wodę (Dz. U. Nr 11, poz. 72,

z 1962 r. Nr 34 poz. 158 i z 1965 r. Nr 51, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. W miastach zaopatrywanych w wodę z sieci wodociągu komunalnego powinny być budowane (odbudowywane, rozbudowywane) studnie publiczne, zwane dalej „studniami awaryjnymi”, umożliwiające zaopatrzenie ludności w wodę pitną na wypadek unieruchomienia wodociągu komunalnego.

§ 2. 1. Studnie awaryjne powinny być lokalizowane na terenach zwartej zabudowy mieszkaniowej; jedna studnia awaryjna powinna zapewniać wydajność co najmniej 7,5 l na jedną osobę i przypadać najwyżej na 3000 stałych mieszkańców.

2. Woda ze studni awaryjnych powinna po przygotowaniu odpowiadać warunkom określonym w obowiązujących przepisach dla wody do picia i potrzeb gospodarczych.

§ 3. 1. Plany rozmieszczenia studni awaryjnych na terenie miast, o których mowa w § 1, opracowują organy gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydentów miejskich rad narodowych w porozumieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, administracji wodnej, planowania przestrzennego, właściwym organem geologii oraz z terenowo właściwymi sztabami wojskowymi.

2. Plany wymienione w ust. 1 powinny obejmować zarówno studnie awaryjne projektowane, jak i istniejące studnie publiczne oraz studnie stanowiące ujęcie wody dla wodociągu komunalnego lub służące do zaopatrzenia w wodę jednostek gospodarki społecznej, jeżeli mogą być przystosowane do wykorzystania jako studnie awaryjne i odpowiadają warunkom określonym w § 2.

3. Przystosowanie studni, o których mowa w ust. 2, do wykorzystania jako studni awaryjnych polega na zainstalo-

waniu odpowiednich urządzeń do wydobycia i poboru wody określonych w § 4.

§ 4. Studnie awaryjne w zależności od miejscowych warunków hydrogeologicznych powinny być budowane jako:

- 1) studnie płytkie wkręcane lub wbijane typu abisyńskiego — wyposażone w pompy stojakowe ssące lub ssąco-tłoczące ręczne,
- 2) studnie kopane, opuszczane, z kręgów betonowych — wyposażone w pompy stojakowe ssąco-tłoczące ręczne,
- 3) studnie wiercone głębokie z obudową — wyposażone w pompę żerdzinową lub stojakową o napędzie ręcznym,
- 4) studnie wiercone głębokie z obudową — wyposażone w agregat elektro-pompowy poziomy, pionowy lub głębinowy (zatapiany) wraz z agregatem prądotwórczym, stacjonarnym lub przewoźnym.

§ 5. Koszty budowy (odbudowy, rozbudowy) studni awaryjnych i przystosowania istniejących studni do wykorzystania jako studni awaryjnych (§ 3 ust. 2) oraz koszty ich utrzymania (eksploatacji) ponoszą prezydya właściwych rad narodowych ze środków przewidzianych na ten cel w budżetach terenowych.

§ 6. Utrzymywanie (eksploatację) studni awaryjnych w stałej sprawności technicznej i gotowości do użytku w razie awarii urządzeń komunalnych oraz ich ewidencję zapewnią komunalne przedsiębiorstwa (zakłady) wodociągów i kanalizacji.

§ 7. Przepisy zarządzenia mają odpowiednie zastosowanie do osiedli zaopatrywanych w wodę z sieci wodociągu komunalnego.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. M. Zubelewicz

283

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 24 lipca 1971 r.

w sprawie książeczek żeglarskich i list załogi na polskich statkach morskich.

Na podstawie art. 51 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) oraz art. 38 ust. 3 i art. 42 ustawy z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 25, poz. 171, z 1954 r. Nr 37, poz. 160 i z 1958 r. Nr 68, poz. 338) i art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 1963 r. Nr 22, poz. 115 i z 1970 r. Nr 3, poz. 14) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do załóg polskich statków morskich uprawiających żeglugę międzynarodową, statków rybackich uprawiających żeglugę poza rejonem Morza Bałtyckiego i statków dokonujących czynności przetwórczych i usługowych w zakresie rybołówstwa morskiego.

2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą załóg jednostek pływających marynarki wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej oraz załóg statków sportowych.

§ 2. 1. Członek załogi statku obowiązany jest posiadać książeczkę żeglarską wydaną przez władze polskie według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Przyjęcie cudzoziemca w skład załogi może nastąpić także na podstawie dokumentu żeglarskiego wydanego przez władze innego państwa.

§ 3. 1. Książeczki żeglarskie wydają:

- 1) w kraju — właściwy dla siedziby armatora urząd morski, na wniosek armatora,
- 2) za granicą — polski urząd konsularny, na wniosek przedstawiciela armatora lub na wniosek kapitana statku.

2. Książeczki żeglarskie dla studentów (uczniów) szkół morskich wydaje się na wniosek właściwej szkoły.

3. Urząd morski wydaje książeczkę żeglarską w zależności od wniosku:

- 1) na czas nieoznaczony,
- 2) na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 1 rok,
- 3) na czas określonej podróży.

4. Polski urząd konsularny wydaje książeczkę żeglarską tylko na czas określonej podróży.